

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Кафедра культурології та музеєзнавства

**АКТУАЛЬНІ
ПИТАННЯ КУЛЬТУРОЛОГІЇ**

**Альманах
наукового товариства «Афіна»
кафедри культурології та музеєзнавства**

Випуск 14

Засновано у 2003 році

Рівне – 2014

ББК 71.0
А 43
УДК 008:168.522

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ КУЛЬТУРОЛОГІЇ: Альманах наукового товариства „Афіна” кафедри культурології та музеєзнавства. – Вип. 14 / За ред. проф. В.Г. Виткалова. – Рівне: РДГУ, 2014. – 256 с.

Головний редактор:

Виткалов В.Г. – кандидат педагогічних наук, професор, завідувач кафедри культурології та музеєзнавства РДГУ

Редакційна колегія:

Афанасьєв Ю.Л. – доктор філософських наук, професор Київського університету ім. Б.Грінченка
Баканурський А.Г. – доктор мистецтвознавства, професор Одеського національного політехнічного університету
Виткалов С.В. – кандидат мистецтвознавства, доцент РДГУ (відповідальний секретар)
Воробйов А.М. – кандидат педагогічних наук, професор РДГУ
Дем’янчук О.Н. – доктор педагогічних наук, професор Луцького інституту розвитку людини „Україна”
Жилюк С.І. – доктор історичних наук, професор РДГУ
Коваль Г.П. – доктор педагогічних наук, професор РДГУ
Кралуцький П.М. – доктор філософських наук, професор НУ „Острозька академія”
Круль П.Ф. – доктор мистецтвознавства, професор Прикарпатського національного університету ім. В.Стефаника
Кушнарєнко Н.М. – доктор педагогічних наук, професор ХДАК
Поніманська Т.І. – кандидат педагогічних наук, професор РДГУ
Постоловський Р.М. – кандидат історичних наук, професор РДГУ
Стоколос Н.Г. – доктор історичних наук, професор РДГУ
Троян С.С. – доктор історичних наук, професор РДГУ
Костюк Л.К. – кандидат історичних наук, доцент РДГУ
Швецова-Водка Г.М. – доктор історичних наук, професор РДГУ
Яремко-Супрун Н.О. – доктор мистецтвознавства, професор РДГУ

Рецензенти:

Арцишевський Р.А. – доктор філософських наук, професор Волинського національного університету ім. Лесі Українки
Брилін Б.А. – доктор педагогічних наук, професор Вінницького державного педагогічного університету ім. М. Коцюбинського

Науковий редактор і упорядник випуску – **проф. Виткалов В.Г.**

ISBN 978-966-8424-77-9

Редакція не завжди поділяє точку зору автора. За точність наведених цитат, імен, прізвищ, дат відповідальність несуть автори.

Друкується за рішенням вченої ради Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 4 від 28.11.2014 р.)

Свідомство про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації, серія КВ № 15561-4033 Р. Зареєстровано Міністерством юстиції України, наказ № 1489/5 від 18.08.2009 р.

ТЕХНІКА «КВІЛТЕ» У ДЕКОРАТИВНІЙ ТЕКСТИЛЬНІЙ КОМПОЗИЦІЇ

Творча діяльність у галузі декоративно-прикладного мистецтва вимагає від фахівця високого рівня художньо-естетичного, культурно-духовного розвитку, що у значній мірі залежить від оволодіння інструментарієм відповідної системи засобів мови мистецтва (композиція, рисунок, колір, тон і т.д.). Реалізуючи свої задуми, митці повинні вміти думати категорією матеріального втілення композиції твору і тому розглядають техніку та матеріал як активний елемент в структурі художньої мови. Тому питання оволодіння вмінням застосовувати і комбінувати різні техніки у декоративно-прикладному мистецтві (художній текстиль) є актуальним як для професійних митців, так і для студентів, що перебувають у процесі творчого становлення.

У процесі сприйняття творів та вивчення досвіду відомих митців декоративно-прикладного мистецтва, можна спостерігати наступний факт: різні пластичні форми по різному віддзеркалюють широкий спектр технічних та технологічних можливостей матеріалів, що дають можливість успішно створювати асоціативну образність творів як художнього, так і декоративно-прикладного напрямку в мистецтві.

У творчому процесі актуальним для митця постає питання визначення таких неординарних засобів технічного та технологічного спрямування великі можливості для реалізації художньо-образних засад творчого задуму. Такі можливості дає розширене застосування інновації у сфері технології та техніки використання матеріалів.

Коли художник знаходить принципи вирішення композиційної побудови твору, тоді на перший план постає питання щодо техніки реалізації задуму в матеріалі.

«Техніка та неквапливе обдумування роботи, зрозуміло не так прекрасні як натхнення. Це справляє менш сильне враження, але саме в техніці скривається «основа мистецтва», писав видатний французький скульптор О. Роден [2; 62]. Дану думку продовжує відомий теоретик і практик мистецтва, проф. В. Фаворський: «...Зображення твориться з двох сторін. З однієї сторони ідея, з другої – матеріал... Таким чином, з однієї сторони відокремлена від ідей, але конкретна в розумінні матеріалу – форма, з іншої сторони – ідея конкретна у відношенні думки, але відокремлена від матеріалу. Вони сходяться, взаємопроникають одна в другу, перетворюють одна одну та існують як один твір, не знищуючи одна одну» [4; 58].

З вищевикладеного слід визначити наступне: для реалізації композиційного рішення слід ретельно вибрати техніку виконання в матеріалі вже на стадії обміркування композиції та з визначенням матеріалу. Такий підхід є правильний до створення, значних в образно-асоціативному плані, творів мистецтва. Тому в процесі навчання майбутніх фахівців декоративно-прикладного мистецтва (художньо-педагогічного профілю) повинна бути орієнтація на поглиблене вивчення практичних умінь застосування широкого спектру техніки та використання технологічних можливостей матеріалів у роботі над декоративною текстильною композицією.

Застосування техніки «квілту» в художньому текстилі відкриває великі можливості в реалізації творчих задумів у сучасному художньому формоутворенні. Саме термін «квілт» походить від поняття «художнє рукоділля» і полягає у зшивання клаптиків тканини у декілька шарів, результатом є утворення рельєфного візерунку. На даному рівні клаптикова техніка не вимагає великих матеріальних затрат, оскільки використовуються залишки з великих тканин. Дана техніка є одним із видів декоративно-прикладної творчості і як практичний спосіб виготовлення утилітарно-декоративних виробів. Художні можливості клаптикової техніки мають широкий спектр – від невеликих за розміром орнаментальних декоративних композицій, іграшок, одягу, до великих інтер'єрних панно.

В основі виконання даних творів декоративно-прикладного мистецтва поєднується техніка традиційного шиття та композиційної імпровізації. Один і той же мотив за результатом поєднання різних за кольором, тоном та фактурою тканини набуває різного асоціативного звучання.

З огляду на історичну ретроспективу клаптикова техніка була відома здавна, віднайдені зразки виробів виготовлені, за висновками археологів, майже 3 тис. років тому. Дана техніка виготовлення декоративно-утилітарних виробів є популярною в країнах Європи та Південної Америки. Наприклад, в Англії клаптикові вироби активно продукувались після прийняття Акту про збереження та розвиток вітчизняних вовняних та шовкових мануфактур, за яким було заборонено продаж дешевих тканин з Індії. Економічний аспект, як бачимо, впливав на розвиток і «квілта». Англійські домогосподарки, викроївши одяг із дорогих вітчизняних тканин, зшивали залишки тканини у полотна за принципом мозаїки. Згодом цей вид художнього рукоділля потрапив до Північної Америки де і став національним видом декоративно-прикладного мистецтва.

На теренах Київської Русі одяг був зазвичай домотканим, тобто без відходним, тому для клаптикової техніки використовувались поношені вироби з тканини.

Згодом, на початку XIX ст., з появою виробництва дешевих ситцевих тканин, виникли можливості для розвитку клаптикової техніки. Крім тканин почали використовували шкіру, клаптики хутра, оксамиту, дорогі тканини: атлас, парчу. Це розширило асортимент виробів утилітарного призначення – ковдри, різноманітний одяг, сумки. З розвитком художніх течій у мистецтві, особливо коли в XX ст. у Західній Європі та США виник стиль ОП-Арт, техніка квілту отримала нові можливості для її реалізації у формоутворенні, що давало оптичні ефекти.

Завдання автора-художника щодо створення виробу з використанням техніки «квітл» полягає у збереженні емоційно-асоціативного образу і водночас виразності формоутворення. Вироби в техніці «квітл» можуть бути площинними та об'ємно-просторовими. Площинна композиція складається з елементів, об'єднаних у вигляді модулів або довільних елементів, які, будучи ритмічно зорганізованими, можуть динамічно наростати або навпаки спадати. Також елементи можуть бути різної форми, довільно трактовані. Модулі можуть складатись із декількох частин. Окремі модулі об'єднуються у смуги, а потім у цілісну форму.

При побудові вільної композиції клаптики можуть мати різноманітну форму – як геометричну, так і криволінійну, ломану, хвилясту.

Об'ємну композицію будують насамперед на основі просторової конструкції. Декоративні композиції можуть складатися з блоків, блоки – з модулів, модулі – із стрічок, трикутників, прямокутників, квадратів, тобто комбінацій різних геометричних фігур та фігур довільної форми.

Створення комбінаторних композицій ґрунтується на об'єднанні модульних блоків за допомогою метроритмічної побудови, використання принципів симетричної та асиметричної побудови, а також в окремих модулях колірних гармонійних поєднань на основі контрасту, нюансу та рівності кольорового тону. Для виразності декоративної композиції використовують тектонічні особливості тканини. Об'єднання у мистецькому творі тканин, шкіри, хутра збагачує фактуру. Для студентів мабуть цікавим буде використання авторської техніки у різних техніках «батику» або вільного розпису.

Даний підхід у використанні матеріалів розширює палітру засобів у створенні художньо значних творів декоративно-прикладного мистецтва.

Розглянемо процес виконання декоративної композиції в техніці «квітл».

В основі роботи лежить принцип поетапності. На першому етапі здійснюється пошук композиції творчого задуму: виконуються замальовки, стилізований пошук мотивів, форм, що в подальшому ляжуть в основу декоративної композиції.

Під час виконання ескізу композиції (лінійної, тонової, кольорової) потрібно продумати, яким буде колір і фактура основи, а також візерунок форм стилізованих елементів структури змісту. Далше створюється кольоровий ескіз-картон у натуральну величину, який розділить на частини-блоки, потім за даними блоками підбираємо клаптики тканини різної форми: полоси геометричної форми, довільної. Тканина може бути підібрана за кольором і формою промислового виробництва; студентам рекомендується розписати тканину самостійно авторською технікою: холодний або гарячий батик, різноманітні види вільного розпису аніліновими фарбами.

Наступним етапом є розкрій кожного елемента композиції. Розкроювання може бути виконане за шаблоном, або здійснюватись в довільній формі. Після того як тканина випрасувана, слід підготувати шаблони з картону. Шаблон є однією з частин композиції, виконаної в натуральну величину. Кожну частину потрібно за допомогою копіювального паперу перенести на картон додавши припуски на шви. У випадку повторення елементів, для них виготовляємо один шаблон. У шаблонах із заоваленою формою або формами, які важко з'єднувати, потрібно зробити позначки на припусках до швів, за якими виконати невеликі надрізи.

У процесі перенесення на тканину дані надрізи допоможуть зшити найточніше за лінією. Шаблон вирізають із припуском на шов 0,5 см. [1; 88]. Якщо багато однакових елементів, тканину складають у 3-4 шари і сколюють. Покладений на тканину шаблон обводять крейдою або сухим милом і вирізають ножицями або гостро заточеним ножом.

Існує варіант розкроювання тканини без шаблону – це розрізання тканини полосами. Перед початком роботи слід тканину поділити на смуги різної ширини. Використовуючи знання з ритмічного поділу форми в зростаючому або спадаючому порядку, або від центру до краю – пропорційно здійснюють поділ на смуги. З цією метою використовують систему пропорціонування за рядом чисел Фібоначчі. [3; 75] Принцип системи чисел Фібоначчі полягає в тому, що кожне наступне число рівне сумі двох попередніх. Іншими словами: $1+1=2$; $1+2=3$; $2+3=5$; $3+5=8$ і т.д. Тобто отримуємо ряд чисел: 1, 2, 3, 5, 8, 13 і т.д. За цим рядом формуємо ширину смуг. Зміна ширини дасть можливість послідовно сформуувати ряд пропорційних відношень. Даний принцип можна застосовувати як по горизонталі, так і по вертикалі.

У наступному етапі вибирають послідовність і прийоми роботи, тобто елементи композиції поєднуються в єдину цілісну композицію.

Розглянемо особливості зшивання деталей композиції. Спочатку уважно вивчаємо блок або схему. Потім визначаємо послідовність з'єднання елементів у модулі або окремому блоці, а також з'єднання їх у цілому. Для з'єднання частин використовують ручне і машинне зшивання. Менші частини на початку і в кінці, а у великих роботах у проміжках між ними сколюють шпильками.

Ручне зшивання здійснюють за допомогою шва «вперед голкою», але такий спосіб застосовують тільки під час виготовлення невеликих за розміром декоративних композицій. У випадку машинного зшивання, регулятор довжини стібка ставлять на 1,5-2 мм і за допомогою лапки на 0,5 см зшивають деталі. Під час зшивання косих кутів (наприклад, якщо збирають шестикутники) кожен смугу закінчують на відстані 0,5 см від кожної точки.

Останнім зшивають косі кути. Далі збирають окремі фрагменти у цілий виріб. Для того, щоб композиція була виконана акуратно, слід підкладати будь-яку натуральну тканину. Край композиції обробляють зигзагоподібним швом або оверлоком.

Творче використання техніки «квітл» дає можливість застосувати в комбінованих варіантах різні прийоми для створення сучасних декоративних композицій і художніх виробів ужиткового призначення

Список використаної літератури:

1. **Банакина Л. В.** Лоскутное шитьё. Техника, приёмы / Л. В. Банакина. – М. : АСТ-Пресс Книга, 2004. – С. 88–89.
2. **Роден О.** Сборник статей о творчестве / О. Роден. – М. : Искусство 1969.
3. **Степанов А. В.** и др. Объемно-пространственная композиция : Учеб. для вузов / А. В. Степанов и др. – М. : Изд-во «Архитектура – С», 2004.
4. **Фаворский В. А.** Об искусстве, о книге, о гравюре / В. А. Фаворский. – М. : Книга, 1986.

Резюме

Аналізуються можливості техніки «квітл», прийоми її застосування в процесі створення декоративної текстильної композиції, розглядається специфіка роботи з текстильними матеріалами.

Ключові слова: декоративність, квітл, блок, модуль, модульний елемент, пропорції, числа Фібоначчі, оптичний ефект.

Summary

Chernyushok O.V. Technique of «kvilt» in decorative textile composition

This article analyzes the possibilities kvilt techniques, methods of its use in the creation of decorative textile compositions.

Detailed analysis of the specificity of textile materials in this technique.

Key words: decorative, kvilt, bloc, module, modular element, proportion, Fibonacci numbers, optical effect.

Аннотация

Чернюшок О.В. Техника «квилте» в декоративной текстильной композиции

Анализируются возможности техники «квилт», приемы ее использования в процессе создания декоративной текстильной композиции; рассматривается специфика работы с текстильным материалом.

Ключевые слова: декоративность, квилт, блок, модуль, модульный элемент, пропорции, числа Фибоначчи, оптический эффект.

Надійшла до редакції 28.11.2014 р.

УДК 781.68

Дудик Р.В. – канд. миств., доц. ка-ри хорового диригування ім. В. Їжака Ін-ту мистецтв Прикарпат. нац. ун-ту ім. В. Стефаніка

ПРОЦЕС ХУДОЖНЬО-ПЕДАГОГІЧНОГО СПІЛКУВАННЯ УЧИТЕЛЯ МУЗИКИ З ХОРОВИМ КОЛЕКТИВОМ

До числа професійно значущих якостей і властивостей учителя музичного мистецтва, безсумнівно, належить і вміння спілкуватися на високому творчому рівні з класом загалом, та з кожним учнем зокрема.

Проблема спілкування є однією з ключових у музично-педагогічному процесі, коли йдеться про взаємини вчителя і учня, і кожного з них – з музикою. Урок музичного мистецтва містить специфічні можливості для створення духовної атмосфери під час заняття, оскільки поряд з учнями і вчителем особливим суб'єктом спілкування є музика.

Від того, яким буде сучасний учитель-музикант, як він стане здійснювати подальшу діяльність, чи здатний враховувати вимоги, пропонувані йому суспільством передовою теорією і практикою педагогічної освіти, багато в чому залежить рівень освіченості, вихованості та духовної культури учня. Специфіка музично-педагогічної діяльності в тому, що вона вирішує педагогічні завдання засобами музичного мистецтва. Музично-педагогічна діяльність поєднує в собі педагогічну, музикознавчу, музично-виконавську, дослідницьку роботу, засновану на умінні самостійно узагальнювати і систематизувати отримані знання.

Особливістю музично-педагогічної діяльності є те, що вона синтезує:

1) педагогічну творчість, обумовлену постійним творчим пошуком учителя, пов'язаним із необхідністю в умовах, що змінюються педагогічними ситуаціями, оперативно знаходити рішення для управління навчально-виховним процесом та індивідуального впливу на культурний розвиток учня;

2) художню творчість, обумовлену природою самого мистецтва.

У зв'язку з цим, важливою характеристикою професійної компетенції вчителя музики слід вважати його художньо-педагогічне спілкування, реалізація якого можлива при дотриманні наступних умов:

- наявність художньо-педагогічного завдання;
- опора на базові закони і основні функції творчості;
- художньо-педагогічна імпровізація.

ЗМІСТ

<i>Постоловський Р.М.</i> Потенційні можливості університету в регіоні	3
<i>Виткалов С.В.</i> X Всеукраїнська науково-практична конференція «Українська культурно-мистецька практика в історичній ретроспективі» у м. Рівне	5
<i>Виткалов В.Г.</i> Наукові проблеми України в аспекті культурно-мистецької практики	6

РОЗДІЛ I.

ЕТНОКУЛЬТУРНІ ПРОЦЕСИ В УКРАЇНІ ТА ЄВРОПЕЙСЬКИЙ КОНТЕКСТ

<i>Князікевич А.В.</i> Весільна обрядовість Східного Полісся: етнографічний матеріал, зібраний у с. Паліївка Ямпільського району Сумської області (липень 2013 р.)	11
<i>Процук В.В.</i> До питання про особливості пісенно-танцювального фольклору Волинського Полісся	17
<i>Пилипак М.А.</i> Весільна обрядовість Українців Альшеївського району Республіки Башкортостан	21
<i>В'юн К.В.</i> Етнографічна спадщина Українців у музеях діаспори	27
<i>Сінельнікова В.В.</i> Господарська діяльність Українців Нижнього Поволжя: землеробство (історико-етнографічна довідка XVIII-XX ст.)	29
<i>Волковічер Т.М.</i> Українські сюжетні рушники з написами (кін. XIX – перша пол. XX ст.): взаємодія народної і масової культури	34
<i>Карпова Л.О. Магеря О.П.</i> Моральні традиції української сім'ї	39
<i>Просандєєва Л.Є.</i> Культурний вплив дозвілля на розвиток особистості	42
<i>Парчевська Д.І., Казначеева Л.М.</i> Проблеми молодіжного дозвілля на сучасному етапі (на прикладі м. Рівне)	46
<i>Трохимчук М.</i> Проблеми та тенденції розвитку сучасного молодіжного дозвілля в Україні	49
<i>Маринич Л.М., Костюк Л.К.</i> Придорожні хрести на теренах Рокитнівщини: історія, інтерпретація, смисли	53
<i>Ясковець О.В.</i> Українські традиції випікання хліба: етнорегіональний аспект (за матеріалами опитування у Корецькому районі)	55
<i>Павлуш К.</i> Свято Купала: традиції та сучасна культурна регіональна практика	58
<i>Полюхович О.В., Костюк Л.К.</i> Весілля в духовній культурі населення Рівненського Полісся: традиції та новітні навіщення	61
<i>Чуб Г.В.</i> Діти у великодньому святі України	65
<i>Обух Л.В.</i> Культурно-освітня діяльність українців у Східній Словаччині (методичне забезпечення навчального процесу в середині XX ст.)	69
<i>Кметюк Т.В.</i> Збереження національних традицій на фестивалі «Українська весна» у Польщі	72
<i>Мартинюк О.</i> Сутність поняття «свято» у працях науковців	76
<i>Оборська С.В.</i> Традиції українського модерну в оздобленні сільського житла Київщини	80
<i>Кюнцилі Р.</i> Унікально-універсальні співвідношення церковної архітектури українського села	83

РОЗДІЛ II.

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ КУЛЬТУРИ

<i>Ясінський М.М.</i> Інформаційна концепція культури	87
<i>Репін А.</i> Функції масової культури	89
<i>Шило М.</i> Розвиток інтелектуальної культури українців під впливом глобалізаційних процесів	94
<i>Новоселецький М.Ю.</i> Культурно-історичний аспект курсу фізики	97
<i>Жук В., Давидюк Л.</i> Діяльність рівненського центру ПК та ППК НАКККІМ із підвищення кваліфікації бібліотечних кадрів	101
<i>Якубова Т.А.</i> Біографія Т.Шевченка в польських енциклопедіях С.Оргельбранда та А. Вислицького (за матеріалами польськомовного фонду НБУВ)	105

<i>Гірняк Г.З.</i> Реформування системи органів місцевого самоврядування в Україні: концепція, проблеми, досвід	108
<i>Сапфірова Н.М.</i> Щоденник Н.Пташкіної як документальне свідoctво історії родини Й. Маршака у пореволюційний період (1918-1920)	113

РОЗДІЛ III.

ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ ВИЩОЇ ШКОЛИ

<i>Сойчук Р.Л.</i> Феномен «національного самоствердження особистості» у науково-теоретичних виданнях	118
<i>Миколасенко О.М., Кучина Н.І.</i> Основні підходи до визначення поняття «гра» в історичній ретроспективі	121
<i>Ластовецька Л.В.</i> Хорові твори сучасних композиторів Галичини в педагогічному репертуарі ВНЗ	127
<i>Дудик Р.</i> Питання формування і вдосконалення викладацької майстерності педагогів-диригентів	130
<i>Зайцева О.</i> Питання розвитку поліфонічного слуху учнів старших класів ДМШ у наукових дослідженнях	133
<i>Лацівська Я.В.</i> Проблеми формування позитивного ставлення до навчання студентів у педагогічних дослідженнях	136
<i>Войтович Г.О.</i> Моральна культура майбутнього вчителя музичного мистецтва: теоретичний аспект	140
<i>Крижановська Т.І.</i> Методичні аспекти реалізації інтегративного підходу в процесі викладання курсу «українська музична література» у ВНЗ і рівня акредитації	144
<i>Вишотравка Л.І.</i> Клас удосконалення професійних танцівників: педагогічна методика Асафа Мессерера	147
<i>Мазурок І.В., Кругляченко А.Ю.</i> Самостійна робота студентів педагогічного коледжу як чинник формування професійності	151
<i>Мельник Л.В.</i> Фахова компетентність майбутнього вчителя музики як складова навчального процесу	154
<i>Колесніков С.А.</i> Шляхи формування компетентності майбутнього вчителя музики	158
<i>Каленюк О.М.</i> Художнє витинанкарство в контексті підготовки майбутнього художника-педагога	162
<i>Чернюшок О.В.</i> Техніка «Квілте» у декоративній текстильній композиції	167
<i>Дудик Р.В.</i> Процес художньо-педагогічного спілкування учителя музики з хоровим колективом	169
<i>Пішванова В.О.</i> Адаптивні механізми післядипломної освіти	173
<i>Нурулліна І.</i> Молодіжні неформальні рухи в Україні (кінець ХХ – початок ХХІ століття)	177
<i>Понадин Т.</i> Соціальні проблеми в Україні крізь призму діяльності жіночих організацій	180
<i>Петровиц В.В., Бокій Т.Ф.</i> Використання засобів музейної педагогіки у культурно-освітній діяльності музею	184
<i>Опришко І.П., Казначєєва Л.М.</i> Молодіжний сленг та особливості його перекладу у німецькій літературі	188

РОЗДІЛ IV.

МИСТЕЦТВО У РОЗМАЇТТІ ВИЯВІВ

<i>Шман С.Ю.</i> Ікона в музейному фонді: дослідження та реставрація Ю.О. Олсуф'єва	192
<i>Зорич Ю.</i> Театри українських міст періоду 1943-1945 років	195
<i>Горох Г.С.</i> Дитяча хорова творчість Рівненщини в період державної Незалежності України	198
<i>Радченя Т.Ф.</i> Сучасна патріотична музика в Україні	202
<i>Гончарук В.</i> Пошуки композиційно-пластичної та образної виразності у творах Львівських скульпторів другої половини 1980-1990-х рр.	206
<i>Матоліч І.Я.</i> Дослідницька праця та навчальний процес на кафедрі історії і теорії мистецтва Львівської Національної Академії Мистецтв	209

<i>Христюк Ю.С.</i> Функціональна обумовленість дитячого інтровертивного ігрового середовища в громадських закладах	212
<i>Погребняк Г.П.</i> Авторське кіно в міжнародному фестивальному просторі	215
<i>Зінчук І.</i> Творчий злет «Пікардійської терції»	218
<i>Боровець О.О., Казначесва Л.М.</i> Взаємодія національних музичних культур Сходу та Заходу на сучасному етапі	221
<i>Шевчук Б.М.</i> Особливості формування імпресіоністської течії на теренах Європи кінця XIX – початку XX ст.	224
<i>Чайковська А.А.</i> Мистецька спадщина Г.Нарбута у контексті розвитку графічного мистецтва України	228
<i>Ковтун М.М.</i> Тема материнства в творчості Т. Шевченка-художника	233
<i>Волошина В.М., Шолудько Н.Г.</i> Анімація в туризмі як предмет наукового дослідження	236
<i>Поліщук Ю.</i> Кантата «Дніпро реве» Д.Січинського: особливості втілення художнього образу	239
<i>Соїч В.П.</i> Стан, проблеми та перспективи розвитку закладів культури на селі	242
<i>Гищак Г.Я.</i> Культурно-дозвіллева діяльність закладів культури Самбірщини	246
<i>Новосад О.</i> Музичне мистецтво Волині періоду державної незалежності України	249